

- ۱- توجه به همه شئون معنوی و مادی آدمیان؛
 - ۲- حاکمیت موازین شرعی بر همه راه‌کارها و سیاست‌ها (حرکت به سوی تحقیق اهداف الهی)؛
 - ۳- انسان را صاحب حق و تکلیف دانستن؛
 - ۴- توحید در تقنین و نفی هر نهاد قانون‌گذار غیرمأذون؛
و برخی از «اصول آن» عبارت است از:
 - ۱- حرمت تعرض به حریم اشخاص و عدم جواز خدشه‌دار شدن منزلت ایشان به بهانه پیشرفت؛
 - ۲- عزت اسلام و مسلمین «و لله العزه و لرسوله و للمؤمنین»؛
 - ۳- نفی سبیل «لن يجعل الله للكافرين على المؤمنين سبيلاً»؛
 - ۴- آزادی و تسلط انسان در محدوده موازین شرعی، توأم با مسئولیت در برابر اراده الهی؛
 - ۵- تعهد و وفای به عهد؛
 - ۶- وجوب حفظ نظام و حرمت اخلال به نظام؛
 - ۷- شایسته‌سالاری (تخصص و تعهد کارگزاران نظام)؛
 - ۸- اصل عدالت و نفی ظلم و انظلام؛
 - ۹- عزت و غنای نفسانی؛
 - ۱۰- حفظ محیط زیست و عدالت بین نسلی؛
 - ۱۱- امانت؛
 - ۱۲- نفی اسراف، تبذیر و تکاثر ثروت؛
 - ۱۳- ارزش‌انگاری تقوا و دانش و نه غیر آن؛
 - ۱۴- حفظ خانواده، اصالت مادری و همسری درباره زن و پرهیز از کالانگاری زن و استفاده ابزاری از او؛
 - ۱۵- مبارزه با مصرف‌گرایی؛
 - ۱۶- نظارت بر کارگزاران نظام؛
 - ۱۷- کفالت (تعهد حکومت به رفع نیازهای مردم و مسئولیت بیت‌المال در پیوند با آن)؛
 - ۱۸- ضرورت تقدیر معیشت حکام و کارگزاران نظام از اموال مباح؛
 - ۱۹- اصل ترویج دین با چشاندن حلاوت و عقلانیت دین به مردم؛
 - ۲۰- عدم اختلاط زنان و مردان و نهادینه کردن حجاب و عفاف در جامعه؛
- و ...